

Ш. ДЪЛЪ.

Отъ земеописание то.

ОТЪ ЛИЗУ И ОТДАЛЕЧЕ.

Който види добръ, може ясно да чете отъ единъ раскрачъ далече; нъ ако оттеглимъ книгата петъ, шесть раскрача далече, тогава и който види отъ много далече, ште може да види само едни ти редове, че се чърнѣатъ, и едва ште може да распознае голѣми ти букви. Да земе нѣкой книгата и да ја държи отворена така, каквото да могатъ да се видатъ редови ти, па да се отеглева съ неа малко по малко надалече, ште видимъ, че слѣдъ двадесетъ, тридесетъ раскрача, редови ти нѣма да се видатъ; слѣдъ сто раскрача книгата ште земе да се види като едно бѣло петно: оште двадесетъ, тридесетъ раскрача далече, не само не ште да се познае, какво държи човѣкътъ въ рѣцѣтъ, нъ и самий човѣкъ мъчно ште може да се познае отъ толкова далече. Отъ петъ стотинъ раскрача далече вече не може да се познае и облѣкло то на човѣкътъ, а отъ една тисешта раскрача, човѣкътъ ште земе само да ни се чърнѣе, като неподвижно нѣшто, ако и да върви той много скоро: оште нѣколко раскрача далече и онова, што се чърнѣе, ште се изгуби.

Вамъ може да се е случовало да видите орелъ, кога се спустне отъ нѣкоја скала или отъ нѣкоје дрѣво и бързо земе да се издига нагорѣ. Най-напрѣдъ хубавъ се видатъ широки ти крила, опашката и главата на таа граблива птица, нъ слѣдъ една минута цѣлата птица, която хвърка бързо нагорѣ, земе да се види като едно чрно и неподвижно петно, ако и да хвърка бързо, като напрѣдъ: слѣдъ една двѣ минути оште, петно то земе да се види като една точка, а послѣ и таа точка се изгубова въ синне небо.